

החלטה מיום 25.3.2020

בפנינו ערעור שהגישו איתן רחמני, ליאור רובין, דוד כהן ואריאל המאירי ביחס למועמדותו של גל רזינסקי לוועד המנהל של העמותה.

בערעור נטענו טענות רבות על ידי הצדדים, שמטבע הדברים, נתייחס לחשובות שבהן:

1. הטענה המרכזית בפי המערערים היא שהתנהגותו של רזינסקי אינה עולה בקנה אחד עם הוראות הקוד האתי של התקנון.
2. בין היתר, צוטטו סעיפים 4 לחלק ראשון לקוד האתי שקובע כי על חבר עמותה לתת דוגמא אישית ולהקפיד על התנהגות הולמת וראויה, סעיף 6 לחלק שני לקוד האתי שקובע כי על חבר עמותה לכבד את יריבי הקבוצה, סעיף 9 לחלק השלישי של הקוד האתי שקובע כי חבר ועד מחויב לתת דוגמא אישית להטמעת הקוד האתי, סעיף 3 (לחלק השני של הקוד האתי) הקובע כי חבר עמותה נדרש לגלות סובלנות ואחוה כלפי חבר עמותה אחר וסעיף 4 (לחלק השני של הקוד האתי) המחייב חבר עמותה להימנע מגילוי גזענות ושנאת זרים ואף לדאוג כי כלל הסובבים אותו ימנעו מגילויים אלו.
3. בהמשך לכך, טען רחמני כי בסיום משחק הגביע נגד אדומים אשדוד "ראה במו עיניו" את רזינסקי צועק לעבר ספסל הקבוצה "היום ימות כאן שחקן".
4. ממשיך רחמני וטוען כי במהלך המשחק נגד הפועל רמת גן הבחין כי רזינסקי "הסתער לעבר חזי בן עמי" לאחר שהאחרון נפל על הקרקע לאחר שהוכה על ידי אוהד אחר וצעק לעברו שהוא חבר של דוד כהן וכי הוא (חזי) תקף ראשון. רחמני מלין על כך שרזינסקי לא טרח לסייע לחזי אלא "תקף אותו מילולית".
5. רחמני אף טען כי מפיו של רזינסקי נדף ריח חריף של אלכוהול.
6. לחיזוק גרסתו מצרף רחמני תצהיר והודעת ווצאפ בינו ובין רזינסקי.
7. רחמני אף מצרף ראיות רבות לאירוע אלים שהתקיים במהלך המשחק נגד ביתר רמלה – ת"א שפוצץ בעונה שחלפה וטוען כי רזינסקי התנהג באופן ביריוני ואלים.
8. לערעור צורף גם תצהיר של חבר העמותה, אריאל המאירי, שטוען אף הוא כי היה נוכח באירוע המצער ולאחר שחזי נפל איבד רזינסקי את עשתונותיו וצעק על חזי כשזה היה במצב של איבוד הכרה.

9. המאירי התרשם כי רזינסקי "ליבה" את האש באותה נקודת זמן במקום להרגיע את המצב. המאירי הוסיף כי רזינסקי בתור מנהיג המעודדים היה יכול לבקש להוריד את הדגל שהפריע לאוהדים רבים ואשר בשל הנפתו החל האירוע האלים שהסתיים בהכאתו של חבר הועד המנהל, חזי בן עמי.

10. לערעור צורף גם תצהירו של דוד כהן המייחס לרזינסקי אירוע אלים משנת 2017 וגם תצהיר של ליאור רובין שטען כי במשחק שנערך בעונה הקודמת מול ביתר תל אביב – רמלה היה עד לכך שרזינסקי "התחיל מכות" עם אחד מאוהדי רמלה וכי קודם לכך הוא שוחח עם רזינסקי ואמר לו כי לדעתו האישית אין צורך להמשיך את התגרה.

11. לערעור אף צורפו החלטות בתי דין וסרטונים שאליהם נתייחס בהמשך ההחלטה.

12. נוכח הטענות החלטנו לאפשר לרזינסקי זכות תגובה ורזינסקי אכן ניצל את זכות התגובה והגיש מסמך בין שני עמודים (ללא תצהיר).

13. רזינסקי טען כי דין הערעור ככל שנוגע לרובין וכהן דחייה על הסף מאחר והם אינם חברי עמותה.

14. רזינסקי הכחיש את גרסתם של כהן ורובין וביקש כי נראה את ערעורם קנטרני ומיותר.

15. באשר לגרסתו של רחמני טען רזינסקי כי "דבריו הוצאו מהקשרם" וכי ערעורו של רחמני נגוע בחוסר תום לב בשל כך שהוא נמנה על חבריו של מאיר שמיר וכנראה עסק איתו באי אלו עסקים.

16. בכל הנוגע להודעת הוצאפ הסביר רזינסקי כי הוא בסה"כ ניסה להרגיע את הרוחות ולכן אין להסיק דבר מחלופת ההודעות בינו ובין רחמני.

17. לגבי טענות המאירי טען רזינסקי כי הוא היה במקום בו לא יכול היה לעשות כלום.

18. רזינסקי מסיים בכך שלטענתו מדובר בערעור "פוליטי" הנסמך על כך שהוא (רזינסקי) נמנה על מתנגדיו של מאיר שמיר.

הכרעה:

19. ראשית, אנו מקבלים את עמדתו של רזינסקי כי מי שאינו חבר עמותה אינו יכול ליטול חלק פעיל בה ובוודאי שלא להגיש ערעור על הצגת מועמדות.

20. סעיף 9 לחוק העמותות קובע: "לכל עמותה יהיה תקנון כמפורט בפרק זה; דין התקנון כדין חוזה בין העמותה לבין חבריה ובינם לבין עצמם".

21. בהינתן כך אנו דוחים על הסף את ערעורם של רובין וכהן.

22. משנדחה ערעורם של רובין וכהן נותר לעסוק בערעור שהגישו רחמני והמאירי. לציין כי הגם שערעורם של רובין וכהן נדחה אין מניעה מלהשתמש בתצהיריהם בכדי לבסס ממצאים עובדתיים וכך נעשה.
23. סעיף 16 לחוק העמותות מורה: "התנאים לחברות בעמותה, פקיעת חברות, קבלת חברים, פרישתם והוצאתם יהיו לפי הוראות התקנון (...).".
24. במובן זה צודקים המערערים שנותרו, רחמני והמאירי, בשעה שטוענים כי התנהגות נפסדת מאפשרת לעמותה שלא לקבל לשורותיה חברים שאינם עומדים בסטנדרט ההתנהגות המוסכם בתקנון ואף להפסיק את חברותם של חברים שאינם עומדים בסטנדרט ההתנהגות שנקבע בקוד האתי.
25. השאלה המתעוררת היא האם אי עמידה בסטנדרט ההתנהגות המוסכם המיוחס לרזינסקי יכול לפסול חבר עמותה המבקש להציג מועמדות לוועד המנהל.
26. עיון בתקנון מגלה כי ההוראה התקנונית היחידה הדנה בסטנדרט ההתנהגות המצופה מחבר ועד היא סעיף 9 לקוד האתי שקובע כי חבר ועד מנהל מחויב לתת דוגמא אישית להטמעת הקוד האתי.
27. פרט לכך - עיון בתקנון מגלה כי סעיף 136 לו העוסק בסייגים לכהונת חברי ועד מנהל, ועדת ביקורת, ועדת קבלה כולל 4 סעיפי משנה וכי אי עמידה בסטנדרט ההתנהגות המוטמע בקוד האתי אינו אחד מהם והשאלה היא האם סעיף 136 קובע רשימת מקרים סגורה.
28. התשובה לכך, לדעתנו, הנה בשלילה שכן לא יתכן כי לעמותה תהיה הזכות להפסיק את חברותו של חבר עמותה רגיל מן המניין בשל אי עמידה בסטנדרטים של התנהגות ראויה אך לא למנוע מחבר עמותה לכהן כחבר ועד מנהל!
29. ברור לחלוטין, בבחינת קל וחומר, כי אדם שלא ראוי להימנות על חברי העמותה – לא יוכל לכהן בוועד המנהל של אותה עמותה.
30. במאמר מוסגר יצוין כי בערעור זה לא נדון בשאלת חברותו של רזינסקי הואיל ולא הוגשה בקשה מתאימה. עסקינן בערעור שהוגש על הצגת מועמדותו של רזינסקי ובכך תעסוק הועדה.
31. יותר מכך – סעיף 56 לתקנון קובע במפורש כי על הועד המנהל וכל אחד מחבריו לפעול לטובת העמותה במסגרת מטרותיה והתקנון... וכללי התנהלות תקינה של עמותות.

הוראה זו מאפשרת להדיח חבר ועד מנהל שלא פועל במסגרת התקנון, לא כל שכן – למנוע מחבר עמותה להציג מועמדות. ברור לחלוטין כי סמכות להדיח חבר ועד מנהל כוללת בתוכה גם את האפשרות שלא לאפשר לחבר עמותה שהתנהג בניגוד לקוד האתי להציג מועמדות.

32. גם סעיף 28 לחוק העמותות מאפשר הפסקת חברותו של חבר בוועד מנהל וסעיף זה חלק גם על עמותת הכחולה מכוח סעיף 76 לתקנון.

33. סעיף 2 לקוד האתי, אגב, קובע מפורשות כי בעלי התפקידים העמותה יהיו מחויבים לעקרונות הליבה וסעיפי הקוד האתי וכי כי עליהם לאשר קבלת הקוד האתי בטרם יתקבלו כבעלי תפקיד בעמותה. הוראה זו אינה מותירה מקום לספק.

34. סיכומו של נקודה זו – אנו קובעים כי קיימת לוועדה סמכות לפסול את מועמדותו של חבר לכהונה בוועד המנהל במידה וזה לא עומד בסטנדרטים המוסכמים בקוד האתי.

35. כפי שהוסבר לעיל התקנון מהווה את החוזה בין החברים וברגע שחבר בחר להצטרף לעמותה הוא נכנס למערכת החוזית הקבועה בתקנון ואינו יכול לבוא בטענות מקום שהעמותה מבקשת לאכוף את תקנונה המוסכם.

36. ומכאן – השאלה שיש לבדוק היא האם אכן הוכח כי רזינסקי עבר על כללי ההתנהגות המוסכמים כפי שנקבעו בקוד האתי של העמותה.

37. משחק הגביע מול אדומים אשדוד – גרסתו של רחמני לא נסתרה ומנגד – לא הובאה הכחשה מפורטת מצד רזינסקי והדבר אינו פועל לטובתו.

38. אם רק בכך היה מדובר ניתן היה אולי לגלות מידה מסוימת של סלחנות אך התברר לוועדה כי לא מדובר בהתנהגות חד פעמית אלא בדפוס התנהגות חוזר.

39. האירוע ברמת גן – גרסתם העובדתית של רחמני והמאירי הובעה בפירוט מלא והיא סדורה ומגובשת. הגרסה לוותה בתצהיר, כנדרש.

40. מנגד – הכחשתו של רזינסקי הייתה כוללנית וסתמית. רזינסקי לא טרח לפרט במה הוא מודה מהמיוחס לו ומה מוכחש לחלוטין. רזינסקי לא טרח לצרף גרסה נוספת שיכולה הייתה לחזק את גרסתו (והיו המון עדים לאירוע). רזינסקי אף לא טרח לצרף תצהיר ודי היה בכך כדי להביא לדחיית גרסתו.

41. הן רחמני והן המאירי טענו כי רזינסקי צעק וצרח על חבר הועד המנהל חזי בן עמי בעודו שוכב על הרצפה ורזינסקי לא טרח להכחיש זאת אלא אמר כי עמד רחוק מהמקרה.

42. גם התכתבות הווצאפ בין רחמני ורזינסקי מחזקת את גרסתם של המאירי ורחמני וממנה עולה כי בזמן אמת קיבל עליו רזינסקי את הביקורת (ואין ביקורת בלי אחריות).
43. בשים לב לחומרת הדברים שרשם רחמני בהודעת הווצאפ "אתה היית רחוק מלהרגיע את הרוחות, אתה צעקת על חזי שהוא חבר של דוד כהן" ניתן היה לצפות כי רזינסקי יכחיש את הנטען לו בזמן אמת ובשאת נפש אך הודעתו של רזינסקי מוכיחה דווקא אחרת.
44. איננו מקבלים את ההסבר של רזינסקי בהיותו בלתי מפורט וסוג של גרסה כבושה שהועלתה רק בדיעבד וככל הנראה לצורכי הגנה.
45. לא נעלמה מאתנו טענתו של רזינסקי בדבר היותה של התכתובת חסויה אך הוא לא הביא כל ראיה כי אכן מדובר בתכתובת חסויה וככל שסבור רזינסקי כי מדובר בתכתובת חסויה הוא יכול לפעול כאוות רצונו אך את היותה של התכתובת ראיה בערעור זה אין הוא יכול למנוע.
46. ההתנהגות המיוחסת לרזינסקי אינה מחמיאה לו ומנוגדת לחלוטין לקוד האתי של העמותה. לא זו ההתנהגות המצופה מחבר עמותה אחד למשנהו, לא כל שכן – כאשר מדובר בחבר ועד ותיק, חזי בן עמי, שכל מי שמכיר את העמותה יודע את מידת תרומתו לעמותה. לא ניתן היה, לדעתנו, לבוא בטענות אם רזינסקי לא היה מתערב באירוע אך הטענה (שלא נסתרה) כי רזינסקי התנפל בצעקות על חזי בעודו שכוב על הרצפה לאחר מכה שקיבל בפניו (שאשפזה אותו למשך מספר ימים) היא היא שמהווה הפרה בוטה של הקוד האתי.
47. במאמר מוסגר יצוין כי אם לא היו טענות נוספות ניתן היה אולי להסתפק באזהרה אך האירוע האלים שמיד יפורט להלן לא הותיר לוועדה כל ברירה אלא לקבל את הערעור ולא לאפשר לרזינסקי להציג מועמדות לוועד המנהל.
48. למען הסר כל ספק מבקשת הוועדה להבהיר כי אין באמור כדי לקשר בין רזינסקי ובין האירוע האלים. הוועדה התיימרה לבחון את התנהגותו של רזינסקי בכל הנוגע למה שאירע לאחר שבן עמי הוכה ונפל.
49. האירוע ברמלה – מעבר לגרסתם של רחמני ורובין הוצגו בפנינו החלטות בית דין, סרטונים ותמונות המעידות מעבר לכל ספק סביר כי רזינסקי היה מעורב באירוע אלים.
50. ביום 13.2.2019 הרשיע בית הדין המשמעתי של ההתאחדות לכדורגל את הפועל פתח תקוה בהתפרעות אוהדים וזאת לאחר שקבע בהסתמך על חומר ראיות רב כי:

"לאחר מספר דקות הגיעו סדרנים והוציאו את אוהדי רמלה מהיציע לכיוון היציאה מהאצטדיון דרך אזור המצוי למרגלות היציע. בשלב זה, שהו רק האוהדים המקומיים והסדרנים באזור זה ובדרכם החוצה השליך אחד האוהדים אבן לעבר היציע. מספר שניות לאחר מכן הגיעו בריצה אוהדי פ"ת והחלה קטטה רבתי בינם ובין אוהדי רמלה. אציין כי, כפי שניתן לראות בצילומי הסטילס שהוצגו בפני בצבע ובאיכות שמאפשרת לקבל תמונת מצב מדויקת ביותר מהאירוע. אוהדי פ"ת המדוברים, אשר הגיעו כאמור בריצה מהיציע לעבר האוהדים המקומיים, לא נופלים בגדר הגדרת עו"ד פיבר "משפחות עם ילדים קטנים" ואין במעשיהם "כדי לסייע לסדרנים להוציא את הילדים האלה". דומה כי הצילומים מדברים בעד עצמם וכך גם סרטון האבטחה שהוצג בפני על ידי התובע, כפי שהוצג באתר ONE."

ובהמשך:

"דומה כי גם אוהדי פ"ת לא טמנו ידיהם בצלחת וכאמור לעיל רדפו אחרי האוהדים המקומיים והיכו בהם מכות נמרצות בדרכם אל מחוץ לתחומי המגרש."

51. החלטה זו של בית הדין מהווה החלטה חלוטה והממצאים שנקבעו בה יכולים להוות מעשה בית דין ולבטח מחייבים אותנו.
52. יוער כי מהסרטונים והתמונות שהוצגו בפני די ברור כי רזינסקי נכלל בגדר אותם אוהדים שיזמו את הקטטה המיותרת שלא רק שעלתה לקבוצה בנקודות אלא גרמה לפגיעה קשה בדעת הקהל וסיכנה מאות אוהדים אחרים.
53. על כל האמור יש להוסיף את גרסתו של רובין שחיזק את הנטען.
54. לא נעלמה מעיני הטענה שהעלו אוהדי שהיו מעורבים באותה תגרה (ובהם גם רזינסקי) כי מדובר היה בהגנה עצמית אך גרסה זו נדחתה על ידי בית הדין של ההתאחדות לאחר בדיקה עובדתית ולא ניתן להתערב בקביעה זו.
55. מדובר באירוע אלים ומכוער שיש לגנותו בכל פה. עמותת הכחולה חרטה על דגלה התנהגות ספורטיבית הוגנת והיא נלחמת ככל שיכולה בנושא האלימות במגרשים.
56. גם הפעם לא טרח רזינסקי להאשמות חמורות אלו בצורה רצינית ובחר להעביר תגובה לאקונית וסתמית ללא כל תצהיר, ראיות ו/או עדויות נוספות.

57. סיכומה של נקודה זו – אנו מקבלים את גרסתם של המערערים (שנתמכה אף בתצהיר של רובין שהגם שאינו יכול להיחשב כמערער אין כל פסול בצירוף תצהיר מטעמו) ורואים בהתנהגותו של רזינסקי באירוע המצער ברמלה כהתנהגות אלימה, פסולה ושאינה עולה בקנה אחד עם הסטנדר שנקבע בקוד האתי.
58. הצטברות אירוע אלים זה עם הנטען כלפי רזינסקי אינו מותר לועדה כל ברירה אלא לקבוע כי התנהגותו של רזינסקי מהווה הפרה בוטה, יסודית וניכרת של הקוד האתי לו הוא מחויב.
59. אם היה מדובר בחריגה זניחה וחד פעמית ניתן היה אולי להעלים עין אך לא זה המצב בענייננו.
60. ביחס לטענת המערערים כי רזינסקי נטל חלק בשירת "שתהיה השואה למכבי" שהרי טענה זו הובאה ללא פירוט מספק ובסרטון שצורף לא נראה רזינסקי כמי שנטל חלק בשירה הבזויה. לפיכך, לא ניתן לקבל את הטענה.
61. בעניין זה ולמען הסר כל ספק מבקשת הועדה, בשם העמותה, לגנות בתקיפות ולהביע את שאט הנפש כלפי קריאות גזעניות ובמיוחד קריאות המזכירות "שואה" ומבהירה כי ככל שיוכח כי חבר עמותה זה או אחר קרא ו/או יקרא קריאות גזעניות הוא עלול למצוא את עצמו מחוץ לעמותה ככל שתוגש נגדו תלונה לוועדה.
62. הוראות התקנון הקוד האתי הן ברורות לחלוטין וקריאות גזעניות, לא כל שכן – קריאות המזכירות "שואה" הן עבירה חמורה על הוראות התקנון ויטופלו בחומרה הנדרשת.
63. הטענה שהעלה כהן ביחס לרזינסקי לא מפורטות ולא הובאה לה כל ראייה. והיה מקום לעשות כן בשים לב לכך שכהן טען כי רזינסקי הורחק לחודש. דווקא העובדה כי לא הוגש כתב אישום וממילא לא נרשמה הרשעה מחליש את הטענה. הועדה דוחה טענה זו בהיותה בלתי מבוססת.
64. גם הטענה כי רזינסקי כינה את בן עמי בקבוצת הווצאפ "מלשין" אינה רלוונטית בשים לב לכך שלא הובאה לכך כל ראייה וגם לא תצהיר (של חזי).
65. טענותיו של רזינסקי בדבר היות הערעור "פוליטי" לא הוכחו, לא פורטו כדבעי ואינן אלא סיסמאות ריקות מתוכן. עדיף היה מבחינת רזינסקי להעלות טענות לגופו של ענין ולא טענות כוללניות שהקשרן לסוגיה – בלתי קיים.

66. סיכומו של דבר – הוכח לוועדה כי רזינסקי התנהג בצורה שאינה עולה בקנה אחד עם הוראות התקנון והקוד האתי באופן כה בוטה המצדיק את שלילת זכאותו להעמיד עצמו להיבחר לוועד המנהל.

67. זכות ערעור לוועדת ביקורת עד ליום 27.3.2020 בשעה 14:00

תומר פרסלר, עו"ד

יו"ר ועדת בחירות

עופר שימר

חבר ועדת בחירות